

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שנייה | סבת תשע"ב, גיליון מס' 25

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

שלא עשני אישה?

בלעדי
ל"אור עליון":
דעת הגר"ע יוסף על
קווי המהדרין
עמ' 2

הבא יותר מן האיש, לכן בעבודה קלה הן כבר זוכות למקום גבוה יותר בעולם הבא. **משל למה הדבר דומה**, ראובן רחוק מפסגת ההר 613 מדרגות, ואילו שמעון מרוחק רק 100 מדרגות מפסגת ההר. והנה, כאשר שמעון יעלה 200 מדרגות, הוא יגיע למקום גבוה יותר מאשר ראובן, אפילו אם ראובן יעלה 613 מדרגות. כי ראובן יגיע רק לפסגת ההר, ואילו שמעון יעקוף את פסגת ההר ב-100 מדרגות. כך הנשים, למרות שהן מקיימות פחות מצוות, ופחות יגיעות בתורה מהאיש, עדיין שכון רב משל האיש. כעת אנו מבינים שהדרת הנשים מלימוד התורה, אינו פחיתות עבורן, אלא תעודת הצטיינות להן, שאינן צריכות ליטול תרופות להפאות מחלותיהן.

שלא עשני איש

נמצאנו למדים, כי ישנה לאיש מעלה על האישה בכך שהוא מקיים בפועל את כל מצוות התורה ועוסק ועמל בתורה. ומאידך, האישה עדיפה על הגבר בעצם מהותה, שהיא רוחנית וקרובה לה יותר מהגבר, וכנ"ל. לאור האמור לעיל אנו נבין את הברכות שמברכים הגבר והאישה בכל יום. הגבר מברך "שלא עשני אישה" - הוא מודה לה' על כך שהוא חייב במצוות רבות יותר מהאישה. לעומת זאת, האישה מברכת "שעשני כרצוני", שזה במילים אחרות "שלא עשני איש", והיא מודה לה' שעשה אותה אישה דווקא, שהיא מהות נעלה יותר מהגבר. **ואם תשאלו**, אם כן מדוע האישה איננה מברכת באותו נוסח של האיש, "שלא עשני איש"? **להבנת העניין נקדים משל**, מלך אחד היה לו עבד נאמן, המשרתו בכל צרכיו ועניניו. וגם היה לו עבד הממונה על כל ענייני הממלכה, נקרא לו "ראש הממשלה". אין ספק, ש"ראש הממשלה" מכובד באופן אישי יותר מהעבד. מצד שני, העבד זוכה להיות במחיצת המלך בקביעות בכל יום, יותר מראש הממשלה הרואה פני המלך רק לעיתים רחוקות יותר. והנה, העבד יכול להודות למלך בנוסח כזה: "תודה שלא מינית אותי בתפקיד ראש הממשלה, כי זכות גדולה היא לי להיות תדיר במחיצתך". לעומת זאת, ראש הממשלה אינו יכול להודות למלך על כך שלא מינה אותו לתפקיד עבד, כי יש בכך נימת זלזול במלך, שהוא אינו מחשיב את המעלה לשרת את המלך. הוא חייב להודות בצורה חיובית, "תודה שמינית אותי לראש הממשלה". הנמשל מובן מאליו, הגברים יכולים להודות לה' בברכת "שלא עשני אישה", כי אנו מראים כמה אנו מוקירים את מצוות ה', ואנו מודים לה' שאנו משרתים אותו בקביעות רבה, ע"י מצוות רבות. לעומת זאת, אם האישה תברך "שלא עשני איש", יתפרש הדבר כזלזול במצוות ה', שהיא שמחה שהיא פטורה ממצוות ה', לכן היא חייבת להודות בצורה חיובית, תודה לך ה' שעשית אותי אישה במהות נעלה.

ואישה. התורה הביעה עמדה זו במילים קצרות: **"אעשה לו עזר כנגדו"**. לא נאמר **"עזר עימו"** - ביטוי למהות שווה, ומאידך לא נאמר **"עזר תחתיו"** - ביטוי למעמד נמוך, אלא **"עזר כנגדו"** - האישה עומדת במקום אחר, אך במקום שווה בחשיבותו לגבר. בקיצור, מעמד שווה אך שונה.

האישה רוחנית יותר מהגבר

אנו חייבים להודות, שישנם דברים ביהדות אשר נראים על פניהם כזלזול ח"ו באישה, אך לאחר התבוננות מעמיקה אנו מגלים כי דווקא שבח הוא לאישה. לפניכם דוגמא חשובה: האישה פטורה מלימוד התורה, ומחלק נכבד ממצוות התורה, ואילו הגבר חייב בלימוד התורה ובכל המצוות כולן. לכאורה יש כאן "הדרת נשים" מבתי המדרש ומאוצרות הרוח והחכמה של עם ישראל. לצערנו, ישנן קבוצות שבגלל ההבנה

בתנ"ך ובדברי חז"ל אנו מגלים יחס של כבוד והערכה רבה לאישה. תחילה, נסקור בקצרה את הנשים המופיעות בתנ"ך ובחז"ל, ונגלה את ערכן הרב של הנשים בימי התורה; מבואר בתורה ובחז"ל ששרה אימנו הייתה גדולה מאברהם אבינו ברוח הקודש. וכן רבקה ראתה אל נכון יותר מיצחק במעשי יעקב ועשו. ולעיתים לבא הקב"ה לא ייעתר לתפילת האבות בבקשה לגאול את עם ישראל מלבד לתפילת רחל. ישראל נגאלו ממצרים בזכות נשים צדקניות. והנשים היו אלו שסירבו להשתתף בחטא העגל ובחטא המרגלים, ויש לנו גם את השופטת דבורה הנביאה, רות המואבייה, ואסתר המלכה. בתלמוד מסופר על גדלותה בתורה של ברוריה אשת רבי מאיר בעל הנס, ועל שניצחה את תלמידי בית המדרש בויכוחים תורניים.

חז"ל מרבים לספר בשבחה של האישה ודואגים למעמדה. מקוצר מקום נמנה אחדים מהם: "אין הברכה שרויה בבית אלא בזכות האישה". האישה מכרת באורחים יותר מן האיש". "חייב אדם לאהוב את אשתו כגופו, ולכבדה יותר מגופו". "בינה יתירה ניתנה לאישה". כלומר, גם **לגבי הכמות** האישה נתברכה בבניה יותר מהאיש, וגם **לגבי הזמן** - האישה מתבגרת ושכלה מבשיל מוקדם מן האיש. ולכן האישה מתחייבת במצוות כבר בגיל 12, מוקדם מהאיש שרק בגיל 13 מתחייב במצוות.

שוים אבל שונים

השוני העצום בין גישת התורה לבין התרבות המערבית ביחס לאישה הוא בכך: בעוד שהתרבות המערבית משווה בין המינים לגמרי, כביכול אין שום הבדל בניהם, תוך זלזול מחפיר ב"תכונות הנשיות" וב"תפקידים הנשיים", קובעת היהדות כי האישה אכן שווה במעמדה לגבר, אלא שלאישה מיועד תפקיד שונה משל הגבר, תפקיד המותאם לאופייה ומהותה. על פי היהדות מיותר לחלוטין לתת לנשים תכונות ותפקידים גבריים, מאחר והתכונות הנשיות והתפקידים הנשיים שווים כמו של הגברים. לדעת היהדות, "עקרת בית" חשובה בדיוק כמו משרת "נשיא ארצות הברית", ואף יותר מכך. עמדת היהדות מפוכחת וריאלית ותואמת למציאות, שכשם שישנם הבדלים נפשיים בניהם, ואכן, מחקרים מתקדמים מגלים דבר זה, נצטט אחד מהם: "שינוי קל הופך שני יצורים לשני מינים נפרדים... הוא נעשה באמצעות כרומוזום אחד מתוך 46 הכרומוזומים שיש לנו בכל תא... שבונים מערכות פיזיולוגיות ועצביות שונות, נבדלות לזכר ולנקבה, ובכך יוצרים נטיות התנהגות ונטיות פסיכולוגיות שונות לזכר ונקבה." ("מסילת אל האמונה", ח"ג עמוד 254).

השוני בין הגבר לאישה נועד להביא אותם לידי שלימות, כשם שלא נוכל להשתמש בשני כסאות או שני שולחנות, ורק כסא ושולחן יהיו השלמה. נמשך במשל זה ונאמר, האם הכסא חשוב יותר מהשולחן או להיפך? לא! שניהם שווים בחשיבותם למרות השוני שבהם, כך בדיוק יחס היהדות לגבר

המוטעית הזו הקימו ישיבות לנשים, או שגם נשים מניחות תפילין וכדומה. כמו כן, הברכה שמברכים הגברים בכל יום - "שלא עשני אישה", מקוממת רבים, והם רואים בברכה זו התנשאות של הגבר על האישה. **אך בואו ונתבונן!** נאמר בגמרא (ברכות ז.א.): "גדולה הבטחה שהבטיחן הקב"ה לנשים יותר מן האנשים". כלומר, שכרה של האישה גדול משל האיש. והנה, הגמרא שם מסבירה בהמשך שכרה ניתן לה עבור עזרתה לבעלה ולבניה ללימוד תורה. והדבר תמוה, מאחר והאישה רק מסייעת בלימוד התורה, ואילו הגבר עמל ויגע בתורה, מדוע שכרה של האישה רב מהאיש? **מבאר המהר"ל** (דרוש על התורה), האישה נבראה בטבעה רוחנית יותר מהאיש, נפשה ונשמתה של האישה מותאמת וקרובה לעולם הבא יותר מהאיש. זו הסיבה בעצם שאישה פטורה מלימוד תורה. מאחר והתורה נועדה לזכך את האדם וליישר את מידותיו, לכן רק האיש שנועד מגושם ועם מידות רעות (הרס ותאוות), זקוק לעמל ויגיעה בתורה ובמצוות לזככו ולעדנו, משא"כ האישה שנוולדה רוחנית ועדינה, אין לה צורך בלימוד תורה וקיום כל המצוות. (ישנן נשים יותר מגברים במדינת ישראל, ואילו לנשים יש רק בית כלא אחד, "כלא תירצה", בתפוסה חלקית). **מעתה מובן הטעם ששכון של הנשים גדול מן האנשים**: מאחר והנשים מוכנות וקרובות לעולם

מי מכבדים יותר נשים?

דעת הגר"ע יוסף על קווי המהדרין

הרה"ג יצחק יוסף, בנו של מרן הגאון רבנו עובדיה יוסף שליט"א, וממשיך דרכו, מחבר סדרת הספרים "לקוטי יוסף", מסביר בשיחה בלעדית ל"אור עליון", את דעת אביו שליט"א בנושא קווי המהדרין:

"מצד הדין אין חיוב לקיים הפרדה באוטובוס. כשהיינו צעירים ונסענו באוטובוס, כשהיו מתיישבות לידנו נשים, היינו מצטנפים לצד וזהו. ואם הייתה אישה לבושה יותר מדאי בפריצות, היינו אומרים: "סליחה! אני צריך לרדת", ועוברים מקום."

"אדוני אבי שליט"א סבור שקווי מהדרין, זה "הידור" בניני הצניעות, ודבר טוב. ולכן עד לפני כשנתיים הייתי הנציג של מרן שליט"א ב"וועדה לענייני תחבורה". אמנם, הכוונה הייתה לעשות את זה בשקט, "לא ברעש ה'", ואך ורק לאותם המעוניינים מרצונם החופשי לשבת בצורה כזו בלבד. זו הדרך של חכמי ספרד ושל מרן שליט"א, כמו שכתבת [גיליון מספר 15], שאנחנו בשיטת בית הלל."

"לצערנו, מספר עסקנים שאינם נשמעים לרבנים, הגזימו בדבר. וגם כתבו מודעות בסגנון תקיף, שאינו לפי שיטתנו, עם השם שלי, מבלי שבכלל הראו לי את המודעה. לכן לפני כשנתיים פרשתי מהוועדה, וטוב שעשיתי כך, תראה היום מה שנהיה מזה בתקשורת."

"כדי לשמור על קדושת העיניים, צריך לקחת ספר קטן וללמוד בו בדרך. בצעירותו, נסע אדוני אבי שליט"א באוטובוס, ישב ולמד. הרבנית ז"ל התיישבה על ידו, והוא לא שם לב מרוב שהיה שקוע בלימוד. לרבנית ז"ל היו 2 סלים בידיה, ולפני שירדה ביקשה ממנו שיביא סל אחד לבית. אבל מרוב שהוא היה שקוע בלימוד הוא אפילו לא שם לב שאשתו דברה איתו, ולא הביא את הסל הביתה."

סולף וענות. הם לא יצאו מתוך מחאה והתרסה, אלא ביקשו לשמור על אמונתם, ולא לשמוע דבר שההלכה אוסרת עליהם לשמוע. בכל חברה דמוקרטית היו מכבדים בקשתם זו בשם "חופש הדת והמאפון", ואילו כאן מתוך "כפייה חילונית" מאלצים אותם להישאר ולנהוג נגד מצפונם.

בפרשה זו התחולל בתקשורת תהליך של "הדרת השכל מהתקשורת הציבורית". כל הפרדה בין המינים, גם כזו שנותנת זכויות שוות לשני המינים, הפכה באחת ל"הדרת נשים". שעות נפרדות בחדר הכושר בטכניון ובכנסת, שיעורי תורה לגברים ולנשים בלבד, הפכו באחת להפליית נשים. רגע, אולי זה "הדרת גברים" באותן שעות המוקצות לנשים בלבד? ומדוע ההפרדה בשיירותם הציבוריים, ומעונות הסטודנטים, ובחדרי בתי החולים, אינה "הדרת נשים"?

עלינו להבהיר, כי ההפרדה בין המינים נועדה בראש ובראשונה לטובת האישה, כדי ליצור שלימות גבוהה ביותר במחשבה וברגש בין הבעל ורעייתו. כדי שהבעל יהיה קשור בכל נימי נפשו אך ורק לאשתו, וכן להיפך. מבלי להכניס פולשת זרה או פולש זר לתוך המקדש הפנימי שלהם - ליבם ומחשבתם. לעומת זאת, אנו רואים את התוצאות העגומות, ואת הרס הבית, בגלל העירוב בין המינים. כמה פעמים הגיעו שאלות מגברים על נשותיהם, אם הן מותרות להם, כאשר הכל התחיל בגלל שהאישה עבדה במקום מעורב, ודי למבין. ועיין עוד ערך משה קצב.

אין ספק, ישנה קבוצה קיצונית המונה כמה עשרות בני אדם, אשר לבושים כחרדים ושפתם שפת היהדות, אך דרכם ומעשיהם הנלוזים אינה מקובלת על כל חרדי באשר הוא חרדי. הפסיקו את ההכללות, כפי שאינכם מעוניינים בהכללת כל החילונים כמקשה אחת, תחת ההגדרה 'חילונים' יחד עם אלפי הפושעים החילונים הנמקים מאחורי הסורגים.

די לצביעות! די להסתה!

בחודשים האחרונים לא עובר יום מבלי שאנשי התקשורת והפוליטיקאים ידחו מספר פעמים את צמד המילים "הדרת נשים", בהסתה פרועה ובהשחרת פני הציבור הדתי והחרדי בישראל. אפילו הדודה מאמריקה, גב' הילרי קלינטון, תוחבת את אפה בענייננו, ו"דואגת" מאד לכבודן ומעמדן של נשות ישראל בכלל ונשות החרדים בפרט.

תראו, מי מדברים? האם שכחנו את "הכבוד הרב" שהעניק לה בעלה של גב' הילרי, ביל קלינטון, בחדר הסגלגל שבבית הלבן? ולידיעתכם, מסקר שערכה עריית ת"א עולה כי 83% מנשות תל אביב הוטרו, ו-45% העידו כי הוטרו דווקא בתחבורה הציבורית. להזכרכם, משתתפות הסקר הן תל-אביביות, שם לא פועלים קווי מהדרין.

לפניכם מספר קטעים מתוך מאמרו של צבי פימן (פרשן ערוץ 7 באנגלית) שכתב באתרנו "יהדות נט": "אמרו לי בכנות: מי מכבד נשים יותר? הדתיים ה"פרימיטיביים" או החילונים? אני, שחייתי חצי מחיי בעולם החילוני וחצי בעולם הדתי, חושב שמניסיוני רשאי אני לענות על השאלה הזו: בעולם החילוני האישה נחשבת כלי להנאתו ולשימושו של הגבר... בעולם הדתי האישה אינה מצרך לראווה... האישה היא מלכת הבית. בכל ליל שבת בעלה שר לה שיר שבה, "אשת חיל". הוא יודע שיש נשים טובות רבות בעולם, ואף על פי כן הוא שר לה "את עלית על כולנה". הוא אוהב אותה לא רק בגלל יופייה, שהוא דבר חולף. האהבה ביניהם היא אור פנימי הקורן בזכות הברית הכרותה ביניהם."

כפייה חילונית

העיתונאים והפוליטיקאים סילפו עובדות, והתעלמו מזכויות יסוד הניתנות בכל חברה דמוקרטית. לדוגמא, אותם חיילים דתיים לאומיים שביקשו לצאת מהאולם בשעה שזמרת עלתה לשיר, לא ניסו כלל להדיר נשים מהמרחב הציבורי, כפי שהעניין

שאל את הרב

מאת הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט"

שאלה: מפעם לפעם יוצא לי לשטוף כלים בבית, (לשמחתי לא הרבה פעמים, כי אשתי שתחיה אומרת לי, שבגלל הבלגאן שאני עושה עדיף שהיא תעשה את הכלים). בכל מקרה, כאשר אני עושה את הכלים, אני לא תמיד מקפיד לסבן את הכלים עם הספוג המיועד לחלבי לכלים החלביים, או עם הספוג המיועד לבשרי לכלים הבשריים. כי שמעתי שלא צריך להקפיד בדבר, ואשתי מקפידה עלי בזה, אנא אמור לנו מי צודק? (שמעיה, ירושלים)

תשובה: אני מקווה שאתה לא עושה בלאגן בשטיפת הכלים בכונה, כדי שאשתך לא תתן לך לשטוף כלים, כי חבל לך להפסיד מצווה כל כך חשובה...

ולשאלתך, מצד הדין של בשר וחלב אתה יכול להשתמש בספוג חלבי לשטיפת כלי בשרי, ולהיפך. "אלא שנהגו לייחד ספוג לחלבי וספוג לבשרי, ומנהג יפה הוא." (קישור"ע ליקוטי יוסף", ח"ב, עמוד תקסט,

המכוסים בפח או נחושת. (חזו"ע שם, ובעמוד נד ד"ה ועינא).

(4) לאשכנזים, צריך שיהיה בדעתו [כשמוציא הסיר מעל הפלטה] להחזירה לשם. (רמ"א ובה"ל שם).

ואע"פ שכתב בשו"ע שאם הניח הקדירה על הקרקע אסור להחזירה? אבל לפלטה חשמלית מותר להחזיר אפילו הניח על גבי קרקע. (ילקוט"י שבת, א.ק. וע"ע מנחות אהבה א, נא בהערה). ומלבד זאת, יש דעות בפוסקים לגבי שיש שדינו כספסל ולא כקרקע. (פסקי תשובות רננז). ועוד, יש אומרים שכאשר מניח על מגבת לא נחשב שהניח על הקרקע. (פסקי תשובות שם).

שאלה: על מנת לשנות את מזל האדם, האם אפשר להוסיף, או צריך לשנות לגמרי את שמו של האדם? (רינה, אילת)

תשובה: כתבו המקובלים, שאין להחליף השם, אלא רק להוסיף שם. כי כל אדם שואב את חיותו על ידי אותיות שמו, וכשעוקר שמו לגמרי ח"ו מפסיק את חיותו. (חזון עובדיה"א אבולות, ח"א, עמ' כח). עוד צריך להיזהר כשמוסיף שם לאישה, שלא להוסיף את השמות האלו: רחל, בת שבע, לאה, תמר. אלא יוסיפו את השמות: שרה, חנה, יוכבד. ("דבש לפי", ש, די בשם האר"י ז"ל).

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhb52@etrog.net.il, או בטלפון: 054-8486661.

סודות מבית הרב כדורי

שבסוף ימיו זכה לעושר, הוא המשיך להתנהג בפשטות וחס על "פכים קטנים". וכך כאשר ניקינו את הבית של הרב אחר פטירתו, גילינו שהרב שמר חצאי דפים ריקים ששלחו לו לברכה שאפשר להשתמש בהם. גם את קופסאות הסיגריות היה הרב שומר וכותב עליהן קמיעות מצידן הפנימי. ומהדפים עם השמות לברכה הרב היה עושה מעטפה, ומדביק בקמח ומים שהכין בעצמו.

אולי תחשבו שהרב היה אוהב ממון, לא ולא!! הרב היה בז לכסף ולא מחשיבו כלל. וכאשר הרב היה בחו"ל, הסיעו אחד מחסידיו ברכב יוקרתי, והתפאר בפניו שהרב שווה מאות אלפי דולרים, צחק הרב ואמר לו: "כל כך הרבה כסף על חתיכת פח?!"

לאחר פטירתו של הרב, חיפשנו וחיטטנו בספריו שמא כתב שם חידושים בכתב ידו, והשתוממו לגלות, שטרות כסף רבים בין דפי הספרים. זה היה כסף שנתנו לרב כשברכנו והיה באמצע הלימוד, הוא דחף את הכסף בין הדפים, ושכח מזה לגמרי. באחד הספרים, מצאנו צ'ק מסנות ה-90 עם סכום ענק של \$10,000... גם בפח מצאנו הרבה מעטפות עם כסף, כי הרב היה לוקח את הדף לברכה, ולא שם לב לכסף שבמעטפה, וכך הגיעו המעטפות עם הכסף לפח.

את כל הכספים שנתנו לרב, יחד עם כל כספי "פדיון הנפש" שערך, היה שולח כתרומה לכמה ישיבות מקובלים. כמו כן, בכל יום שישי היה שולח את הרב יצחק נקי, שימסור סכומי כסף גדולים בסתר למשפחות עניות, לאלמנות ויתומים.

תסיר הפאה יהיה לה ילדים

מאות אלפי אנשים נושעו ונרפאו בזכות מאות הקמיעות שמסר להם הרב. אבל צריך לדעת, שהרב היה אומר כמה פעמים: "אם הוא/היא לא ישמור תורה ומצוות לא יעזור הקמיע". וכך ראינו שהיתה איוו אשת ראש הממשלה לשעבר מגיעה בתדירות לקבל ברכה מהרב, וכשגילו אצלה את המחלה מסר לה הרב קמיע, ולאחר שיצאה, אמר הרב לבני ביתו: "אם לא תשמור שבת - לא יעזור לה הקמיע". ואכן, היא נפטרה מהמחלה.

אישה חרדית ביקשה מהרב ברכה לפרי בטן, אחרי ששנים רבות לא זכתה לחבוק בן. הרב בירכה, ואחרי שיצאה ביקש מאשתו שתאמר לאותה אישה: "אם תסירי הפאה מראשך, ותתכסי בכיסוי ראש אמיתי, יהיה לך ילדים..."

התנזר כל חייו מבשר

כל מאכלו של הרב היה בצמצום גדול לקיים הגוף בלבד. כל ימי חייו התנזר מאכילת בשר בהמה ועוף, וכשנחלש היו צריכים להאכילו "בכח" זוה עוף. בשר דגים היה הרב אוכל רק בערב יוה"כ ובפורים, שיש בזה סוד גדול בקבלה, "סוד עינא פקיאח".

אז מדוע הרב היה מעשן סיגריות?

היה רופא טבעוני שהסתכל על הרב ותמה בליבו שהרב מעשן סיגריות, הרב צפה ברוח קודשו את מחשבותיו של אותו רופא, קרא לו ואמר לו: "הנשמות שחייבות שריפה, מגולגלות בטבק של הסיגריות, ואני מעשן לתקן אותם". וזו אמת לאמיתה, כי הרב לא היה סתם לוקח סיגריה ומעשן, היו לו זמנים מיוחדים לעשן. כשהייתי לומד עם הרב, הוא היה מסמן לי להפסיק בקריאת הזוהר, היינו מפסיקים כחמש דקות כדי שהרב יעשן.

בחול המועד סוכות, לאחר שכל המתפללים התפזרו, נשאיתי לבדי בסוכה של הישיבה. והרב היה עם אשתו בסוכתו הפרטית, סמוך כל כך שיכולתי לשמוע מה שדיברו. התפעלתי מאד כששמעתי איך הרב דיבר עם אשתו בלבביות, וכיצד הוא היה צוחק ומתבדח עימה, ממש כמו זוג צעיר...

מידי פעם, הרב היה שולח את השמש שלו שיקנה שוקולד עבור רעייתו "בהפתעה". הרב היה עוטר את השוקולד, ומניחו ליד הכרית של אשתו, שתהיה לה הפתעה. כל מילה נוספת מיותרת...

אנשים שהתארחו בסעודות שבת בבית הרב מעידים, שראו את הרב על אף היותו בגיל מופלג, מביא צלחות וסלטים וכדומה מהמטבח לשולחן, כדי לעזור לאשתו. כמו כן, הוראותיו של הרב היו תמיד להיות רגיש לצרכיה של האישה. וכשאברך מסוים שאל את הרב, אם כדאי לו לעשות תענית דיבור בשבת, בגלל המעלה הגדולה שבה, הרב אמר לו בתקיפות: "לא! הרי כל השבוע אתה לא בבית, בשבת אתה צריך לדבר עם אשתך, אסור לך לבטל את העונג שבת של אשתך". וכשיש אחד התפאר בפני הרב שיקנה אתרוג מהודר בכמה מאות דולרים, הפטיר הרב לעומתו: "ולאשתך קנית בגד לחג?!"

בקי בפשט ובקבלה

כשהיו שואלים את הרב בענייני הלכה, הוא היה משיב בקצרה "תעיין בהגהות הגר"א סימן פלוני" וכדומה, וכך התגלה גודל בקיאותו בכל חלקי השולחן ערוך עם כל המפרשים. וכשאברך מסוים אמר לרב: "כתוב בספר 'בית יוסף' כך וכך", הרב השיב לו בתקיפות ובביטחון מלא: "אין כזה בית יוסף בכלל". מכאן אנו למדים שהרב היה בקי בכל דברי ה"בית יוסף"...

הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל סיפר בהספד: "אני אגיד לכם מי זה היה הרב כדורי! כשלמדנו בישיבת 'פורת יוסף' בעיר העתיקה, היתה תורנות במסירת השיעור בין הלומדים, כשהגיע תורו של הרב הוא סירב. לאחר הפצרות רבות הוא מסר פלפול עמוק בספרים 'קצות החושן' ו'נתיבות המשפט' (ספרים עמוקים בניי ממונות), עד שהרגשנו כאילו אחד מרבני האשכנזים מדבר, ושתדעו, שמילה אחת של הרב כדורי היתה מתרצת אלף קושיות בקבלה..."

כמו כן, סיפר בנו של הרה"ג מאיר חדש זצ"ל (משגיחה הרוחני של ישיבת חברון): "הייתי גר בשכנות לכבוד הרב, וכשהיה בא אבי בשבת לבקרני, הוא היה עולה בליל שבת לבית הרב ולומד עמו שעות ארוכות. ותמיד היה מצייץ שלרב כדורי ישנה בקיאות אדירה ועיון עמוק".

צדיקים ממנום חביב עליהם

חז"ל מספרים על יעקב אבינו שחזר עבור פכים קטנים ששכחם מעבר לנהר. וכך ראינו אצל הרב, אשר למרות

הרב יוסף חיים זכאי, מי שהיה מקורב מאד ומבני ביתו של זקן המקובלים הרב יצחק כדורי זצ"ל, ואף זכה ללמוד עמו שנים רבות בחברותא, מספר לעלון "אור עליון" את הנהגותיו המיוחדות של רבו בתוך ביתו. הוא מדגיש שרצונו להתמקד בהנהגותיו הקדושות של כבוד הרב, מאשר בסיפור ניסיו ונפלאותיו. וטעמו ונימוקו עימו: סיפורים אלו בלבד יש בהם תועלת, שכן הם מלמדים אותנו ארוחות חיים. ועוד, רק אדם קדוש וטהור, המקדיש את כולו ללימוד התורה, יש להתפעל מניסיו ונפלאותיו, להבדיל ממחוללי ניסים למיניהם, והם אינם עמלים בתורה ובקדושה, אשר יש לברוח מפניהם, שאינם אלא מאחזי עיניים או פועלים מצד כוחות הטומאה.

כבר בפתח שיחתנו מגלה לנו הרב זכאי סוד גדול, שלפי לפי מחקר שלו, הרב חי 123 שנה... עוד הוא מגלה לנו, שהרב ידע 4 שפות: עברית, ערבית, צרפתית, אנגלית. וכי הוא ראה מכתבים שכתב הרב באנגלית.

זוהר שלא לכעוס

כל פעם שפגשנו את הרב ראינוהו מחייך, ומעולם לא ראינוהו כועס. בגלל שלפי הקבלה, הכעס חמור ביותר, כמו שכתב רבינו האר"י ז"ל, שעל ידי הכעס האדם מחליף נשמתו בנשמה טמאה, וכל מצוותיו הולכות לסיטרא אחרא (=כוחות הטומאה).

אם היה איזה דבר מכעיס, הרב היה צוחק וכך לא היה מגיע לידי כעס. פעם אחת, הרב כתב לאיזה אדם קמיע מיוחד, במשך כמה ימים, וטרח על זה טירחא מרובה. כי קמיע זה יש לכתוב ממנו בכל יום כמה שורות בלבד בעמוד השחר. כשסיים הרב לכתוב את הקמיע, התקשר לאותו אדם שיבוא לקחת את הקמיע. בנתיים הגישה הרבנית ז"ל צלחת מרק לכבוד הרב, ובטעות נשפך מהמרק על הקמיע ונמחק. הרב לא כעס כלל, אלא צחק צחוק גדול, וכך הסיר הכעס מליבו.

ענוה ומסירות נפש לעם ישראל

הרב מסר את עצמו למען עם ישראל בכללותו, ולמען כל אחד ואחד מעם ישראל. הוא לא החשיב את עצמו כלל למשהו מיוחד, אלא כאחד האדם. לאחר פטירת הרב, סיפר לי הרב שמואל זיו סיפור מדהים: "אחי נהרג במלחמת השחרור, ושמו את גופתו יחד עם שאר ההרוגים בחצר ביהת החולים. באתי לרב וסיפרתי לו בצער, שאין מי שישהה ליד גופת אחי בלילה. הרב הגיב בפשטות נפלאה: "מה הבעיה? אני אלך!". ומדיבור למעשה, הרב שמר על גופת אחי כל הלילה". חשוב לציין, שהרב היה באותה תקופה בגיל 65 בערך...

יהודי מסוים ביקש מהרב שיברך את בנו שיהיה לו חשק בלימוד, כי בזמן האחרון אין לו חשק ללימודים. הרב בירר באיזה בית ספר לומד הבן, ובאיוו שעה ישנה הפסקה. ובכל יום הוא היה בא לחצר בית הספר, מניח את ידו הקדושה על ראשו של אותו תלמיד ומברכו. מדהים!

חבילת שוקולד הפתעה לאשתו

לאחר שנפטרה אשתו ע"ה, לא רצה הרב להישאר "פלגא דגופא" (חצי גוף) - כפי שמכונה אדם ללא אישה בזוהר הקודש. כמו כן, ישנם כוונות והשגות קבליות שאין האדם יכול להשיגן כשהוא שרוי בלא אישה. לכן נשא הרב לאישה בגיל 110!! את הרבנית דורית שתחיה (ממוצא אשכנזי). השדכן ומסדר הקידושין היה המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א. הרב חי עם אשתו במשך 13 שנה עד לפטירתו (בר מצווה).

לעילוי נשמת
ליעד בן אסתר
נלב"ע יום כ' כסלו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
יוסי יוסף חיים בן שושנה
נלב"ע י' כסלו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
פליקס סידי בן רחל
נלב"ע ו' כסלו תש"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

